

Sygn. akt III CSK 101/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku W. K., L. K., Ł. K. i P. P. (poprzednio K.)

przy uczestnictwie G. M.

o zasiedzenie służebności gruntowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki

od postanowienia Sądu Okręgowego w T.

z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt I Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od uczestniczki na rzecz każdego z
wnioskodawców kwotę po 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestniczka postępowania w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 26 listopada 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Uzasadniając potrzebę wykładni przepisów prawnych skarżąca, jako poważną wątpliwość wskazała to, czy przesłanką zasiedzenia służebności przejazdu jest brak odpowiedniego dostępu nieruchomości władnącej do drogi publicznej. Występujące zaś w sprawie zagadnienie prawne sprowadza się do ustalenia, czy korzystanie przez właściciela nieruchomości władnącej, która posiada odpowiedni dostęp do drogi publicznej i należącej do tej nieruchomości budynków, z cudzej nieruchomości w zakresie przejazdu i przechodu przez wymagany czas może doprowadzić do zasiedzenia służebności przejazdu i przechodu. Oczywiście zasadność skargi kasacyjnej uczestniczka łączy ze stwierdzeniem zasiedzenia służebności przejazdu i przechodu na części nieruchomości położonej pod płotem, murkiem, wylewką betonową i barierką, z której wnioskodawcy nie korzystali w zakresie odpowiadającym treści służebności i które to urządzenia zostały wykonane przez uczestniczkę, a nie przez wnioskodawców.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że istnieją przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W orzecznictwie i piśmiennictwie utrwalony jest pogląd, że wskazane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne może uzasadniać przyjęcie skargi do rozpoznania, gdy jest nowe, a zatem jeszcze nierozpoznane i jego wyjaśnienie przyczyniłoby się nie tylko do rozstrzygnięcia konkretnej sprawy oraz wpływałoby na rozwój prawa (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05 niepubl.). Tymczasem przesłanki zasiedzenia służebności przejazdu i przechodu, które zostały wyczerpująco określone w art. 292 k.c. oraz w stosowanych odpowiednio przepisach Kodeksu cywilnego o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie a ich spełnienie stanowi wystarczającą podstawę do stwierdzenia zasiedzenia służebności gruntowej polegającej na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia, były wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego (zob. m. in. postanowienia z dnia 20 września 2013 r., II CSK 10/13, niepubl.; z dnia 28 marca 2012 r., V CSK 181/11 oraz uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2011 r., III CZP 10/11, OSNC 2011/12/129).

Skarżąca nie wykazała aby w zakresie ustawowych przesłanek zasiedzenia służebności gruntowej w związku z przytoczonymi w skardze wątpliwościami, istniała potrzeba wykładni tych przepisów albo też, że przepisy te wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w Sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. Uczestniczka nie wykazała tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2, 398²¹ oraz 391 § 1 k.p.c.

[aw]